

Nu måste vi accelerera klimat- och miljöarbetet!

Axel Lindgren, Anton Bäck, Svenska Kyrkans Unga i Skara stift

Foto: Getty

DEBATT | PUBLICERAD: 23 JANUARI 2023, 08:50

Svenska kyrkans klimatarbetet är hittills ett stort ideologiskt, etiskt och andligt misslyckande

Detta är en debattartikel i Kyrkans Tidning. Åsikterna som uttrycks i texten är skribentens egna.

Med anledning av Svenska kyrkans färdplan för klimatet.

Vi skriver det här öppna brevet med anledning av att vi är oroliga att Svenska kyrkan inte kommer nå sina klimatmål till år 2030. Vi ser vårt ansvar som unga medlemmar och företrädare för kyrkan och kristenheten i Sverige att vara en progressiv spjutspets i sammanhanget, för det är ju de facto vi, våra barn och barnbarn som ska leva i den framtid vi lägger grunden för idag.

Redan år 1989 skrev som bekant biskoparna i Svenska kyrkan ett miljömanifest, där svenskarna – och därigenom Svenska kyrkan – uppmanas att skrida till handling i miljöfrågan, att sänka sina anspråk på materiell standardhöjning och att spara ner på energianvändningen. Med tanke på det är det anmärkningsvärt att vi inte har kommit längre i våra åtaganden för att minska vår klimatpåverkan. Tvärtom har ju kyrkans avtryck på klimatet ökat sedan 1989. Svenska kyrkans klimatarbete hittills kan således inte betraktas som något annat än ett stort ideologiskt, etiskt och andligt misslyckande.

En av de tre effektmålen i kyrkans färdplan för klimatet handlar om värderingsförändring. Här tror vi mycket finns att göra. En viktig nyckel skulle kunna vara att Svenska kyrkan liksom flera andra organisationer och nationer redan gjort, utlyser klimatonödläge. Vi såg alla hur stora effekter en storskalig krishantering kan få på kort tid i samband med coronapandemin, så att försätta hela kyrkan i krishanteringsläge borde kunna ha stor effekt på kort tid.

Flygresor är det hög tid att kyrkan helt slutar med. Få resor kan vara så brådskande att de motiverar en inrikes flygresor, och om en resa är tillräckligt viktig så är den möjlig att genomföra utan att flyga. Således har vi svårt att se varför målet inte skulle kunna vara att minska flygresorna till 0%.

Vi ser gott på allt arbete med förnybar elproduktion, framför allt de olika prästlönetillgångarnas planerade, och i viss mån påbörjade, projekt med solcellsanläggningar på kyrkans mark, men med detta sagt är det tveklöst så att vi kan förbruka mindre el än vi gör. All estetisk upplysning av kyrkor och kyrkogårdar är inte bara en onödig belastning av elnätet, utan det stör också nattaktiva djur.

I fråga om effektmålet Klimatneutralitet 2030 vill vi framhålla vikten av att betrakta detta som ett lågt ställt delmål. Som kyrka räcker det inte bara att vara neutral, och inte själv bidra med elände – så som världen ser ut behöver vi utan tvekan gå den extra milen för klimatet, och bära klimatsyndarnas skjortor och mantlar så långt vi förmår. Dessutom har vi ju en rejäl arvsynd av tidigare – och i dagsläget aktuella – utsläpp att göra bot för. Med andra ord måste ambitionen vara att så snart som möjligt bli klimatpositiva.

Förhoppningsvis kan hela Svenska kyrkan genom detta brev uppmuntras att accelerera sitt nödvändiga klimat- och miljöarbete. Det är ju när allt kommer omkring alla vi tillsammans som ska uppnå målen till 2030 och gärna mer därtill – vi som skriver det här brevet och alla som läser det.

Om vi inte bara vill förbli en grumlig spegelbild av en Kristi kyrka måste vi se till att bli ordets görare, inte bara dess hörare. Och det mesta tyder ju på att vi som kyrka ändå har bestämt oss för att vi faktiskt tror att klimatkrisen är ett faktum, att vi faktiskt tror att det sjätte massutdöendet är påbörjat, att vi faktiskt tror att vårt eget överdåd leder till andra människors oerhörda lidande. Ändå står vi här som Kain och vill inte offra mer än vi absolut måste. Var är säckväven, askan och fastan?

Axel Lindgren,

ordförande Svenska Kyrkans Unga i Skara stift

Anton Bäck,

vice ordförande Svenska Kyrkans Unga i Skara stift